

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 24-344/DH/RO

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 30 september 2024
in de zaak 24-344/DH/RO naar aanleiding van de klacht van:

klaagster

over:

verweerster

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 19 februari 2024 heeft klaagster bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Rotterdam (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweerster.

1.2 Op 14 mei 2024 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk R 2024/49 van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 19 augustus 2024. Daarbij waren klaagster en verweerster aanwezig.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 25. Ook heeft de raad kennisgenomen van de aanvullende stukken van klaagster van 10 juni 2024.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Klaagster was werkzaam bij een bank (hierna: werkgever).

2.3 Op 15 september 2023 heeft de werkgever een vaststellingsovereenkomst voorgelegd aan klaagster ter beëindiging van de arbeidsovereenkomst per 1 januari 2024.

2.4 Klaagster is vanaf 18 september 2023 niet meer op haar werk verschenen.

2.5 Klaagster heeft haar rechtsbijstandsverzekeraar benaderd. Op 20 september 2023 heeft de rechtsbijstandsverzekeraar namens klaagster aan de werkgever laten weten uiterlijk 29 september 2023 een voorstel te zullen doen.

2.6 Op 29 september 2023 heeft klaagster zich tot verweerster gewend.

2.7 Op 2 oktober 2023 hebben klaagster en verweerster het voorstel van de werkgever besproken.

2.8 Op 3 oktober 2023 heeft de werkgever medegedeeld niets te hebben vernomen van de rechtsbijstandsverzekeraar. Diezelfde dag heeft verweerster een conceptvoorstel aan de werkgever voorgelegd aan klaagster, waarin onder meer is

opgenomen:

“[...] 1. Einddatum 01.01.2024 akkoord, mits partijen deze maand (oktober 2023) nog tot overeenstemming komen. Zo niet, dan schuift de Einddatum steeds met een maand op. [...] 3. In geval cliënte voor 01.01.2024 een andere baan vindt, dan zal aan haar, als extra vergoeding boven op de beëindigingsvergoeding, 75% worden betaald van het restantloon tot 01.01.2023 verhoogd met vakantiegeld. [...]”

2.9 Verweerster heeft daarna gesproken met de werkgever. Verweerster heeft vervolgens, op verzoek en na akkoord van klaagster, diverse tegenvoorstellen gedaan.

2.10 Op 11 oktober 2023 schreef verweerster aan klaagster:

“[...] Met dit tegenvoorstel hebben ze haar eerdere aanbod op meerdere punten verhoogd. Er ligt naar mijn mening een goed tegenvoorstel van [de werkgever]. Ik zou hooguit nog kunnen proberen om de vergoeding iets verhoogd te krijgen en om al mijn kosten vergoed te krijgen. Ik vrees dat er niet meer in zit. Ik adviseer om niet te overvragen. Het risico daarvan kan zijn dat [de werkgever] hun aanbod intrekt en u weer oproept om te komen werken. Dat wil u ook niet meer heeft u mij verteld. [...]”

2.11 Op 12 oktober 2023 heeft de werkgever aangegeven:

“Hoewel [de werkgever] vindt dat zij al een zeer redelijk voorstel heeft gedaan, is zij bereid nog een laatste geste te doen en het bedrag van de beëindigingsvergoeding te verhogen naar € 30.000 bruto. [De werkgever] is niet bereid het budget voor advocaatkosten te verhogen naar € 2.000, dat blijft € 1500 ex BTW. Met dit voorstel is de rek er bij [de werkgever] wel uit. [...] Ik verneem graag vandaag nog of partijen hiermee overeenstemming hebben bereikt. Is dat niet het geval, dan wordt [klaagster] morgen om 8.30 uur op kantoor verwacht.”

2.12 Diezelfde dag is klaagster akkoord gegaan met het voorstel. De arbeidsovereenkomst is daarmee per 1 januari 2024 beëindigd.

2.13 Op 13 oktober 2023 schreef klaagster aan verweerster dat zij de zaak uiterlijk 20 oktober 2023 afgehandeld wil hebben.

2.14 Op 31 januari 2024 heeft het UWV aan klaagster bericht dat zij niet per 1 januari 2024, maar per 1 februari 2024 in aanmerking komt voor een uitkering op grond van de Werkloosheidswet.

2.15 Op 14 februari 2024 heeft klaagster een klacht ingediend bij het kantoor van verweerster. Diezelfde dag reageerde verweerster, tevens de klachtenfunctionaris van het kantoor:

“Jouw klacht heb ik in goede orde ontvangen. Ik ga jouw dossier uit het archief halen en kijken wat er toen allemaal heeft gespeeld. Dat heb ik niet vers op mijn netvlies staan. Uiteraard ga ik gemotiveerd reageren op jouw klacht. Mocht het zijn dat ik ergens een steek heb laten vallen, dan zal dat ook boven water komen. Ik reageer binnen 2 weken.”

2.16 Op 15 februari 2024 heeft verweerster inhoudelijk gereageerd op de klacht. Klaagster en verweerster hebben op 16 februari 2024 diverse inhoudelijke e-mails gewisseld over de klacht.

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Verweerster wordt het volgende verweten:

a) Verweerster heeft geen rekening gehouden met de fictieve opzegtermijn van drie maanden, waardoor klaagster één maand WW-uitkering is misgelopen;

b) Verweerster treedt zelf op als klachtenfunctionaris van haar advocatenkantoor, waardoor sprake is van belangenverstrengeling en geen objectieve en eerlijke klachtenbehandeling heeft plaatsgevonden.

4 VERWEER

4.1 Verweerster heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De raad zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

5 BEOORDELING

Toetsingskader

5.1 De klacht gaat over de dienstverlening door de (eigen) advocaat. Gezien het bepaalde bij artikel 46 van de Advocatenwet heeft de tuchtrechter mede tot taak om de kwaliteit van de dienstverlening te beoordelen als daarover wordt geklaagd. Bij deze beoordeling geldt dat de tuchtrechter rekening houdt met de vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en met de keuzes - zoals over procesrisico en kostenrisico - waar de advocaat bij de behandeling van de zaak voor kan komen te staan. Deze vrijheid is niet onbeperkt, maar wordt begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van die opdracht mogen worden gesteld en die met zich brengen dat zijn werk dient te voldoen aan datgene wat binnen de beroepsgroep als professionele standaard geldt. De raad toetst of verweerder heeft gehandeld met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht. Deze toets geldt omdat er binnen de beroepsgroep wat betreft de vaktechnische kwaliteit geen sprake is van breed gedragen, schriftelijk vastgelegde professionele standaarden.

Klachtonderdeel a)

5.1 Klaagster stelt dat zij door verweerster niet voldoende is voorgelicht over de fictieve opzegtermijn, met het gevolg dat zij in de maand januari 2024 geen WW-uitkering heeft ontvangen. Verweerster betwist dat zij onvoldoende uitleg heeft gegeven over de fictieve opzegtermijn. Zij geeft aan dat dit op 2 oktober 2023 met klaagster is besproken en dit tot de standaardaangelegenheden behoort die altijd worden besproken met cliënten. Verweerster wijst erop dat haar bijstand aan klaagster zag op het verkrijgen van een zo hoog mogelijke financiële vergoeding. Dat is volgens verweerster ook bereikt. De rek bij de werkgever was eruit en meer was dus niet meer mogelijk. Wel erkent verweerster dat zij niet schriftelijk aan klaagster heeft bevestigd dat zij pas aan het einde van de fictieve opzegtermijn een WW-uitkering zou ontvangen.

5.2 De raad komt gelet op het voorgaande tot het oordeel dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Niet gebleken is dat klaagster voldoende is geïnformeerd over de gevolgen van de vaststellingsovereenkomst voor haar recht op WW. Verweerster stelt dat dit op 2 oktober 2023 is besproken, maar dat is – zoals verweerster ook zelf erkent – niet schriftelijk vastgelegd en blijkt ook overigens niet uit de gewisselde correspondentie. Dat lag wel op verweersters weg, gelet op gedragsregel 16 om belangrijke informatie schriftelijk vast te leggen. Nu klaagster betwist dat het WW-recht met haar is besproken, kan de raad er niet vanuit gaan dat klaagster daarover voldoende is geïnformeerd door verweerster.

5.3 De raad betreft daarbij het volgende. De werkgever heeft in september 2023 een vaststellingsovereenkomst voorgelegd aan klaagster, met een opzegging per 1

januari 2024. Daarbij is dus een fictieve opzegtermijn van 3 maanden meegenomen. Toen verweerster eenmaal in beeld kwam, was het inmiddels oktober 2023. Zodoende zou de fictieve opzegtermijn dus zijn opgeschoven tot 1 februari 2024. Uit de e-mail van verweerster van 3 oktober 2023 aan de werkgever, lijkt zij wel rekening te hebben gehouden met het opschuiven van deze opzegtermijn per maand, maar wordt niet onderkend dat de opzegtermijn inmiddels reeds een maand later was. Daarin geeft zij immers aan: "Einddatum 01.01.2024 akkoord, mits partijen deze maand (oktober 2023) nog tot overeenstemming komen. Zo niet, dan schuift de Einddatum steeds met een maand op". De raad gaat er dan ook vanuit dat verweerster onvoldoende heeft onderkend dat de fictieve opzegtermijn tot februari 2024 was opgeschoven. Had verweerster dit wel gedaan, dan komt het alsnog voor haar eigen rekening en risico dat zij dit onvoldoende heeft vastgelegd.

5.4 Klachtonderdeel a) is gegrond.

Klachtonderdeel b)

5.5 Het tweede verwijt dat verweerster wordt gemaakt, dat zij als klachtenfunctionaris binnen haar kantoor niet objectief en eerlijk naar de klacht heeft gekeken, is ongegrond. Op zichzelf is het niet ontoelaatbaar dat een advocaat zelf optreedt als klachtenfunctionaris ten aanzien van een klacht over diens eigen handelen. Zo is dat ook gebruikelijk bij eenmanskantoren. Wel van belang is dat de kantoorklachtenregeling correct wordt uitgevoerd. De raad maakt uit het dossier op dat verweerster de klacht op correcte wijze heeft behandeld en ook uitvoerig heeft stilgestaan bij de klachten van klagster. Dat verweerster een andere visie heeft over de klacht, is op zichzelf onvoldoende om te komen tot een gegrond tuchtrechtelijk verwijt. Klachtonderdeel b) wordt daarom ongegrond verklaard.

Conclusie

5.6 Op grond van het voorgaande, zal de raad klachtonderdeel a) gegrond verklaren. Klachtonderdeel b) wordt ongegrond verklaard.

6 MAATREGEL

6.1 Verweerster heeft klagster onvoldoende ingelicht over de gevolgen van de gesloten vaststellingsovereenkomst voor haar recht op een WW-uitkering, althans verweerster heeft dat advies onvoldoende schriftelijk vastgelegd. Klagster heeft daardoor in januari 2024 geen WW-uitkering kunnen krijgen, terwijl zij daar wel gebruik van had willen maken. De raad zal verweerster daarom een maatregel opleggen. Wel weegt de raad mee dat de werkgever duidelijk had aangegeven dat de rek eruit was. Als verweerster klagster wel juist zou hebben geïnformeerd over de fictieve opzegtermijn en de eerste datum waarop zij een WW-uitkering zou kunnen krijgen, dan acht de raad het niet aannemelijk dat de werkgever daarin had willen meebewegen. Bovendien is ter zitting ook komen vast te staan dat klagster niet meer wilde terugkeren naar kantoor, terwijl zij daartoe wel gehouden zou zijn als het aanbod van 12 oktober 2023 niet zou worden geaccepteerd. Zodoende is de raad van oordeel dat de door verweerster gemaakte fout er niet toe heeft geleid dat klagster een lagere vergoeding heeft verkregen dan mogelijk was. Wel had klagster met de kennis dat zij pas per februari 2024 een WW-uitkering zou krijgen een betere afweging kunnen maken bij het uitgeven van de ontvangen vergoeding. Zij had dan rekening kunnen houden met het zonder inkomen zitten in januari 2024. Alles tegen elkaar afwegende, acht de raad een waarschuwing passend en geboden.

7 GRIFFIERECHT EN KOSTENVEROORDELING

7.1 Omdat de raad de klacht gedeeltelijk gegrond verklaart, moet verweerster op grond van artikel 46e lid 5 Advocatenwet het door klagster betaalde griffierecht van € 50,- aan haar vergoeden binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden. Klagster geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing haar rekeningnummer schriftelijk aan verweerster door.

7.2 Nu de raad een maatregel oplegt, zal de raad verweerster daarnaast op grond van artikel 48ac lid 1 Advocatenwet veroordelen in de volgende proceskosten:

- a) € 25,- reiskosten van klagster,
- b) € 750,- kosten van de Nederlandse Orde van Advocaten en
- c) € 500,- kosten van de Staat.

7.3 Verweerster moet het bedrag van € 25,- aan reiskosten binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, betalen aan klagster. Klagster geeft binnen twee weken na de datum van deze beslissing haar rekeningnummer schriftelijk aan verweerster door.

7.4 Verweerster moet het bedrag van € 1.250,- (het totaal van de in 7.2 onder b en c genoemde kosten) binnen vier weken nadat deze beslissing onherroepelijk is geworden, overmaken naar rekeningnummer IBAN: NL85 INGB 0000 079000, BIC: INGBNL2A, Nederlandse Orde van Advocaten, Den Haag, onder vermelding van "kostenveroordeling raad van discipline" en het zaaknummer.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart klachtonderdeel a) gegrond;
- verklaart klachtonderdeel b) ongegrond;
- legt aan verweerster de maatregel van waarschuwing op;
- veroordeelt verweerster tot betaling van het griffierecht van € 50,- aan klagster;
- veroordeelt verweerster tot betaling van de reiskosten van € 25,- aan klagster, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in overweging 7.3;
- veroordeelt verweerster tot betaling van de proceskosten van € 1.250,- aan de Nederlandse Orde van Advocaten, op de manier en binnen de termijn als hiervóór bepaald in overweging 7.4;

Aldus beslist door mr. A.E.A.M. van Waesberghe, voorzitter, mrs. F.G.L. van Ardenne en N. de Boer, leden, bijgestaan door mr. M.A.A. Traousis als griffier en uitgesproken in het openbaar op 30 september 2024.